

Forkæmpere bedt mig om at udtale nogle anerkendende Ord om dette Lovforslag. En anbefaling af det behøves ikke, idet der fra alle Partiernes Ordførere allerede er udtalt saa stor en anbefaling, at yderligere ikke er nødvendig, men jeg ønsker blot, at der i Dag bliver bragt en Tak til den højtærede Minister, fordi dette Lovforslag er bragt frem, og en Tak til samtlige Partiernes Ordførere, fordi de slutter sig til Lovforslaget med en Varme, der gør, at vi nu kan faa vedtaget et Lovforslag, som vi alt for længe siden burde have vedtaget.

Indenrigsministeren (Rode): Det Haab, jeg nærede, at dette høje Ting vilde give Lovforslaget den samme velvillige Modtagelse, som det har faaet i Tinget under-neden, er i fuldt Maal blevet opfyldt, og jeg kan kun takke alle Partiernes Ordførere og den ærede sidste Taler for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) udtalte, at han langt maatte foretrække, at Sagen var blevet ordnet paa denne Maade frem for gennem en Fortolkning af § 61, saaledes som man oprindeligt havde været inde paa. Jeg maa maaske have Lov til at sige, at jeg er ikke uenig med ham deri, men dog tror jeg, saaledes som jeg har sagt i Folketinget, at den Fortolkning, man under min højtærede Forgænger tænkte sig at anvende, var tilladelig. Jeg har villet sige saa meget, da den Kritik, som det ærede kongevalgte Medlem fremførte, væsentlig er rettet mod den, der har paabegyndt Sagen i det Spor, hvori den var, da jeg overtog Indenrigsministeriet. Jeg havde med Hensyn til denne Sags Ordning paa dette Omraade ikke andet at gøre end at lade den løbe til Ende, fremskaffe den endelige Erklæring fra Kultusministeriet, som skulde være den sidste Sten til den Bygning, man agtede at opføre. Men da Erklæringen fra Kultusministeriet kom, viste det sig, at det var Hindringen for at fortsætte paa den Vej. Jeg tror ogsaa, at det er heldigere, at Sagen ordnes som her foreslaaet gennem en Ændring af Loven.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) mente, at der i Lovforslaget findes et Ord, som nærmest er et Skældsord, idet man betegner visse ulykkeligt stillede Personer med et Ord, som har en grim Bklang. Jeg maa der sige, at jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem. Thi vel er det rigtigt, at Ordet „Idiot“ anvendes i en nedsættende Betydning, men der er ogsaa andre fuldgyltige Ord i vort Sprog,

som anvendes nedsættende, uden at man derfor fjerner dem. Jeg skal f. Eks. nævne, at et Ord, der har en saa fremragende Klang som „Hædersmand“, ogsaa anvendes i en nedsættende Betydning, uden at man derfor ønsker, at Ordet „Hædersmand“ fjernes fra det danske Sprog. Ordet „Idiot“ stammer jo fra Grækenland, hvor det saa lidt havde en nedsættende Betydning, at det kun betegnedes Begrebet Privatmand i Mod-sætning til den Mand, der har Tilknytning til det offentlige. Jeg ved ikke, om den nedsættende Betydning af Ordet senere skulde stamme fra, at man vilde betegne dem, der ikke har Interesse for det offentlige Liv, som ringere end andre; det er muligt, det er derfra, at det er kommet, jeg er ikke tilstrækkelig kyndig til at udtale mig derom. Men saaledes som Ordet staar her i Lovforslaget, har det ingen nedsættende Betydning, det betegner intet andet end at være lidende paa Sindet i samme Forstand som f. Eks. Ordet „aandssvag“.

Baade det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) ønskede, at Lovforslaget kunde faa en mere omfattende Karakter. Jeg er særdeles tilfreds med den Udtalelse, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds fremsatte, idet han opfordrede til at overveje, hvorvidt f. Eks. døvstumme, vanføre og lemlæstede kunde inddrages under Lovforslaget. I Bemærkningerne til Lovforslaget er gjort Rede for, at man selvfølgelig ogsaa kom ind paa den Tanke, at der skulde tages flere med end de blinde, og jeg maa her have Lov til at sige, at jeg for mit Vedkommende særlig tænkte paa de døvstumme og de lemlæstede. Man kan vistnok tvistes om, hvilken Ulykke der er størst for Individet, den at være berøvet Synets Brug eller den at være berøvet Talens og Hørelsens Brug, men jeg tror ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at den, der er berøvet Synets Brug, er ringere stillet som Erhvervs-person end den, der er berøvet Talens og Hørelsens Brug. Jeg tror ikke, at den, der er berøvet Synets Brug, nogen Sinde vil kunne naa saa højt i Erhvervsvirksomhed, som de to andre Grupper ved Udholdenhed og Dygtighed kan. Derimod er det givet, at der er stærke Grader af Vanførhed og Lemlæstelse, som stiller vedkommende Individet som Erhvervs-personer lige med de blinde. Jeg tror heller ikke, at det vil volde Vanskelighed at finde et tilstrækkeligt betegnende Udtryk for den Grad af Vanførhed eller Lemlæstelse, som skal være naaet, for at den vanføres eller lemlæstedes Arbejdsevne